

Priča o dobrome gospodinu Selli

Autori teksta: Generacija 2024./2025. 6.a i 6.b
Ilustratorice: Marijeta Baričević i Ana Švić
Mentori: Dubravka Burić i Toni Žufić
Lektorica: Dejana Tavas
Grafička priprema: Toni Žufić
Izdavač:
OŠ Vladimira Nazora Rovinj
SE „Vladimir Nazor“ Rovigno
Tisak: Le Studio
Naklada: 150kom

OŠ VLADIMIRA NAZORA, ROVINJ
SE „VLADIMIR NAZOR“, ROVIGNO

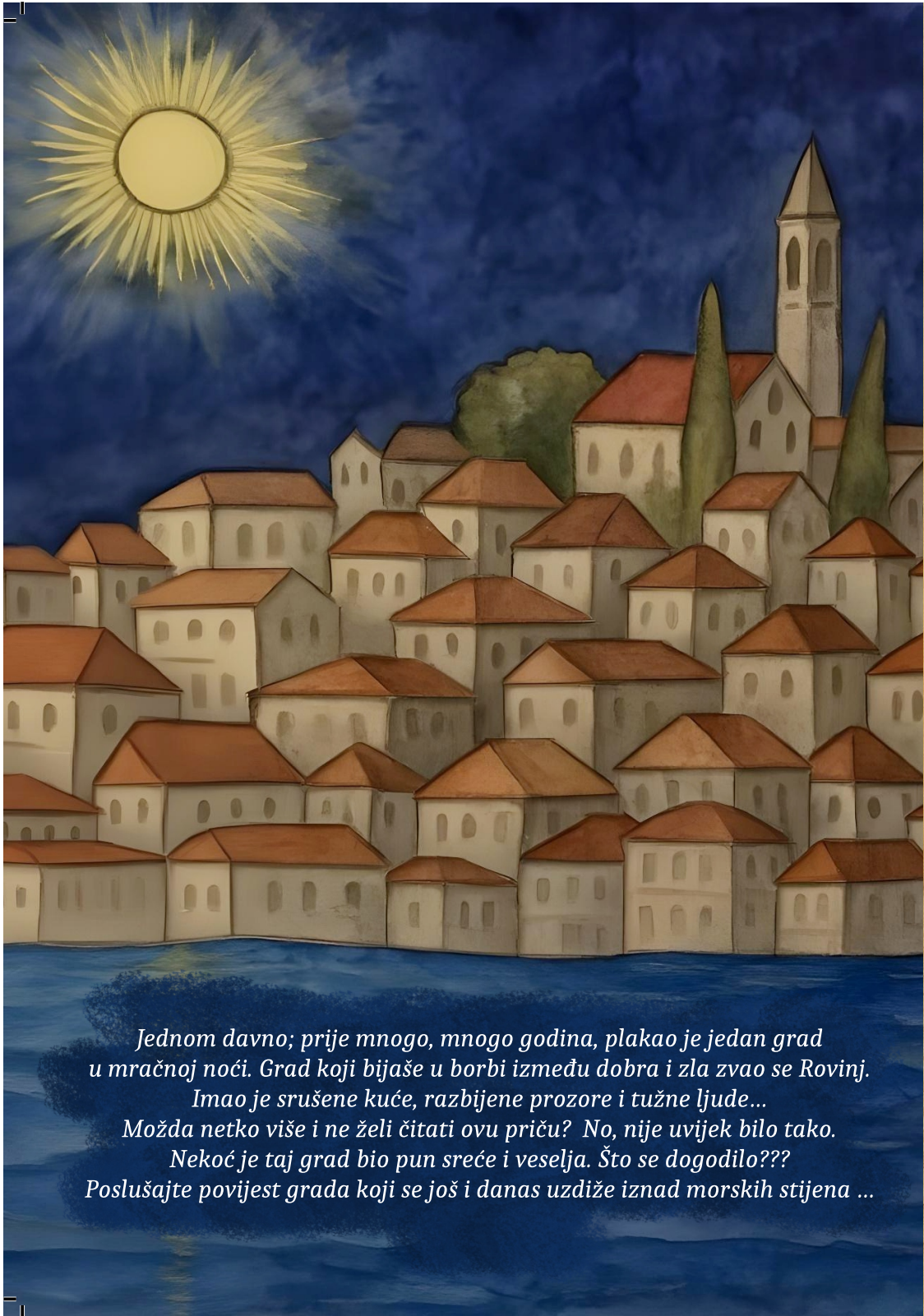
Priča o dobrome gospodinu Selli

Autori teksta: Generacija 2024./2025. 6.a i 6.b
Ilustratorice: Marijeta Baričević i Ana Švić
Mentori: Dubravka Burić i Toni Žufić
Lektorica: Dejana Tavas
Grafička priprema: Toni Žufić
Izdavač:
OŠ Vladimira Nazora Rovinj
SE „Vladimir Nazor“ Rovigno
Tisak: Le Studio
Naklada: 150kom

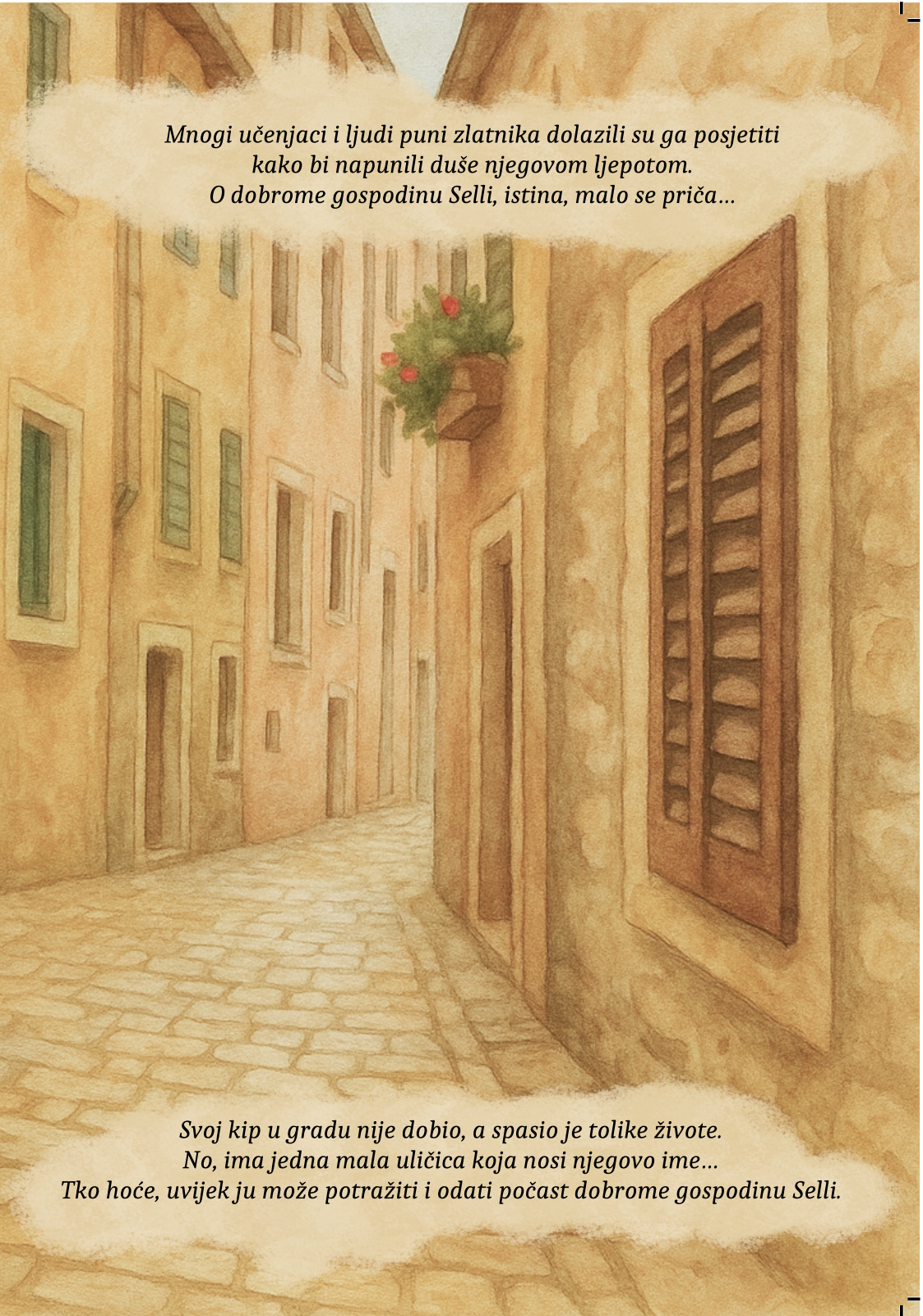
OŠ VLADIMIRA NAZORA, ROVINJ
SE „VLADIMIR NAZOR“, ROVIGNO

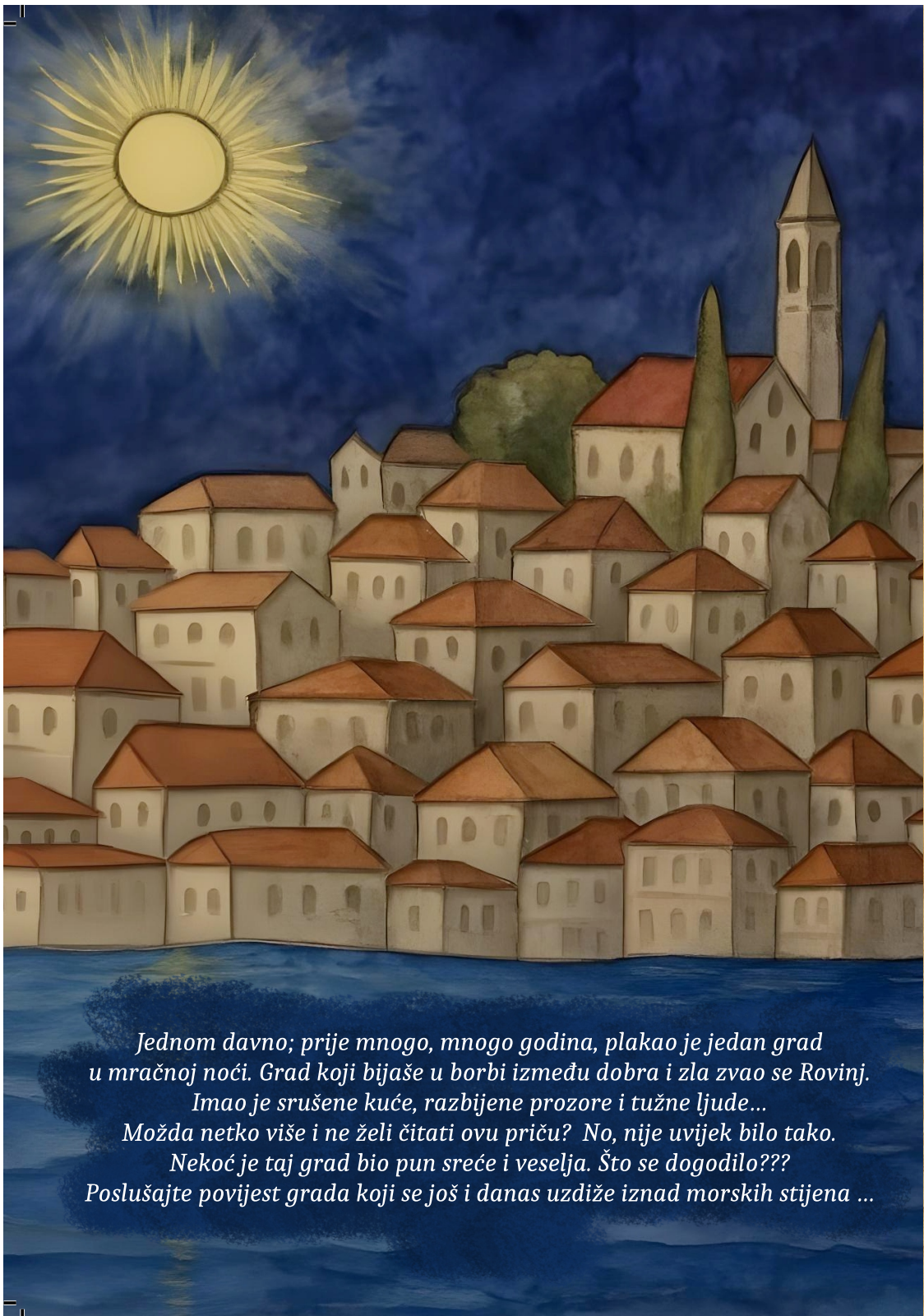
Jednom davno; prije mnogo, mnogo godina, plakao je jedan grad
u mračnoj noći. Grad koji bijaše u borbi između dobra i zla zvao se Rovinj.
Imao je srušene kuće, razbijene prozore i tužne ljude...
Možda netko više i ne želi čitati ovu priču? No, nije uvijek bilo tako.
Nekoć je taj grad bio pun sreće i veselja. Što se dogodilo???

Poslušajte povijest grada koji se još i danas uzdiže iznad morskih stijena ...

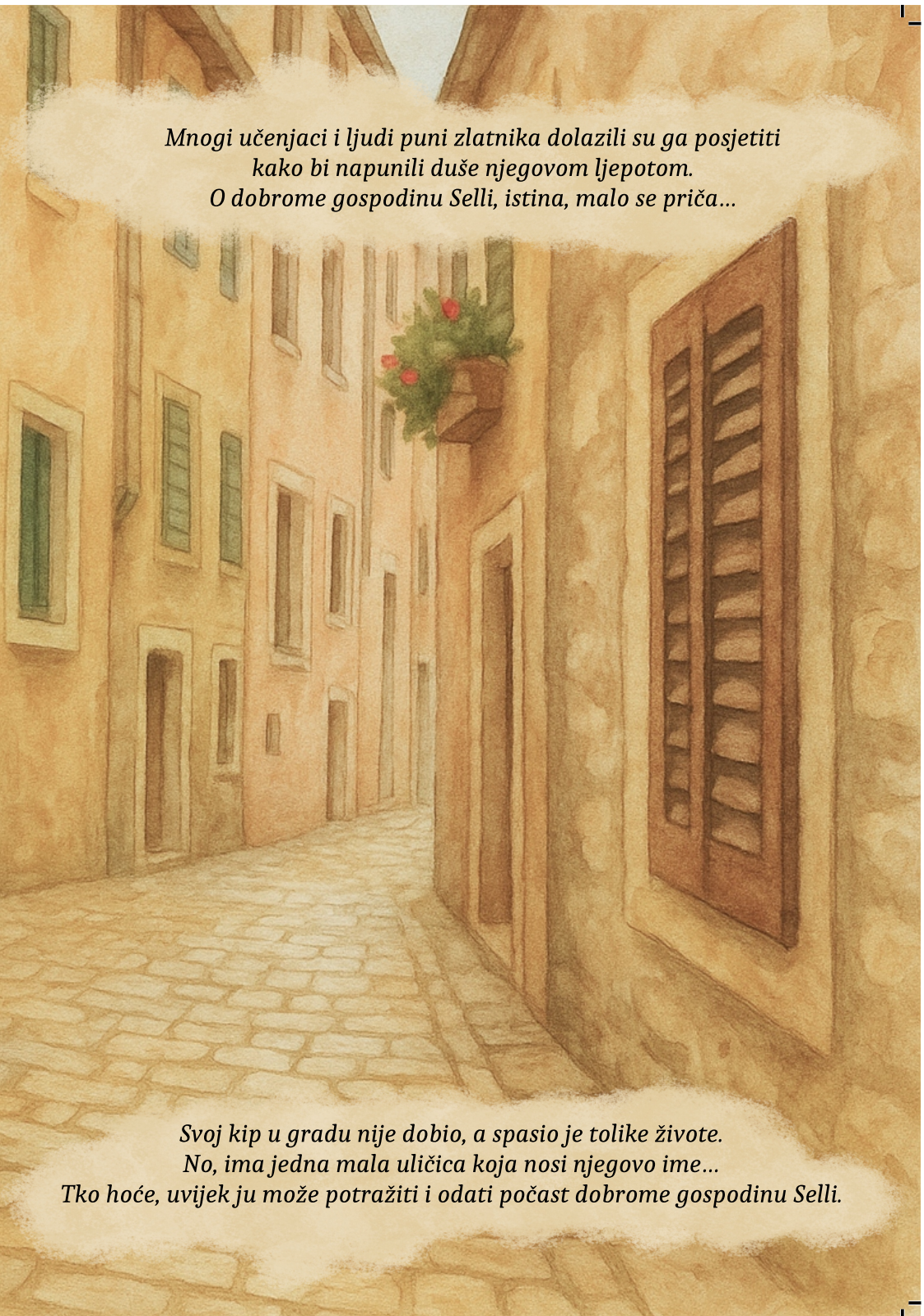
Mnogi učenjaci i ljudi puni zlatnika dolazili su ga posjetiti
kako bi napunili duše njegovom ljepotom.
O dobrome gospodinu Selli, istina, malo se priča...

Svoj kip u gradu nije dobio, a spasio je tolike živote.
No, ima jedna mala uličica koja nosi njegovo ime...
Tko hoće, uvijek ju može potražiti i odati počast dobrome gospodinu Selli.

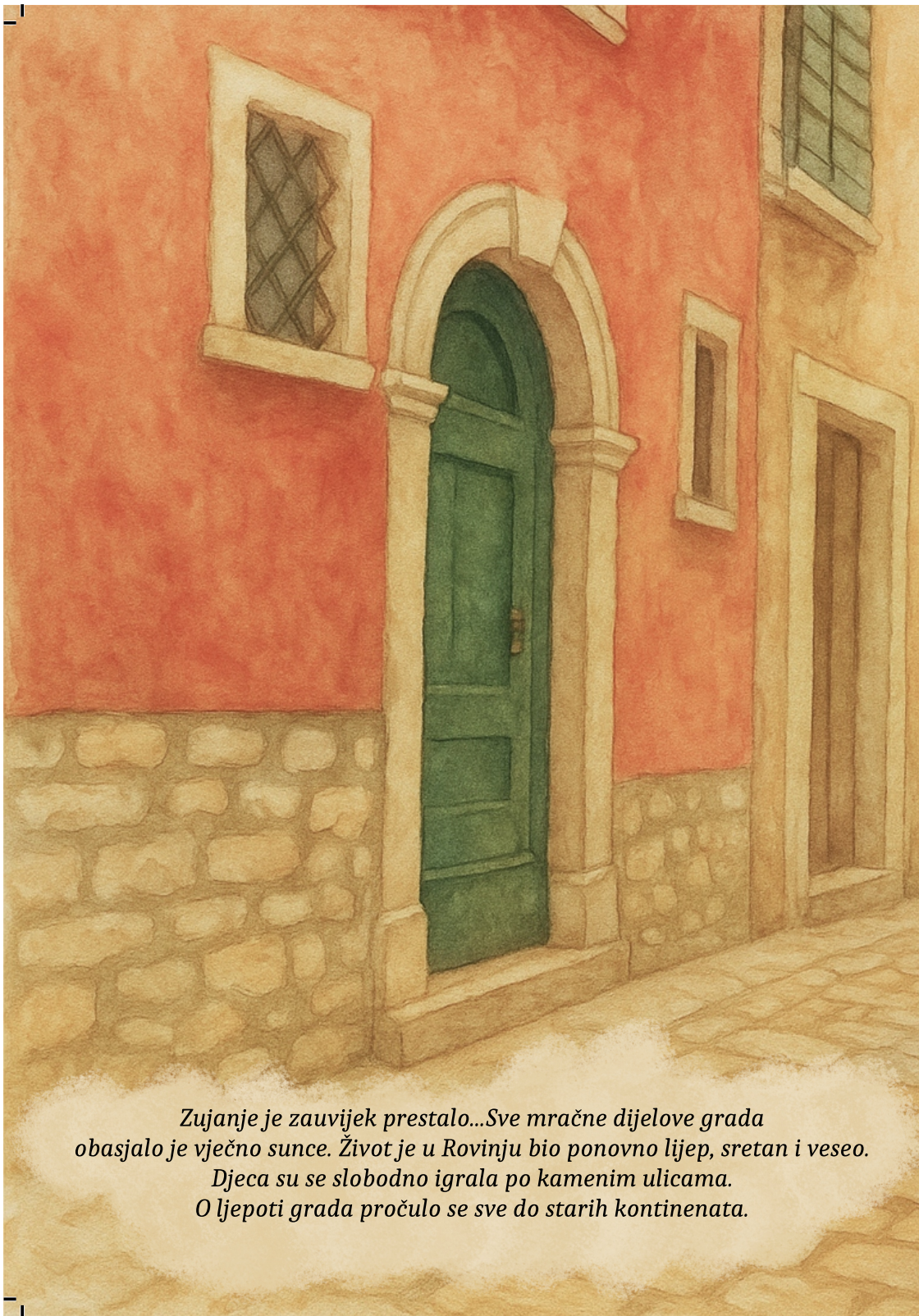
Jednom davno; prije mnogo, mnogo godina, plakao je jedan grad
u mračnoj noći. Grad koji bijaše u borbi između dobra i zla zvao se Rovinj.
Imao je srušene kuće, razbijene prozore i tužne ljude...
Možda netko više i ne želi čitati ovu priču? No, nije uvijek bilo tako.
Nekoć je taj grad bio pun sreće i veselja. Što se dogodilo???

Poslušajte povijest grada koji se još i danas uzdiže iznad morskih stijena ...

Mnogi učenjaci i ljudi puni zlatnika dolazili su ga posjetiti
kako bi napunili duše njegovom ljepotom.
O dobrome gospodinu Selli, istina, malo se priča...

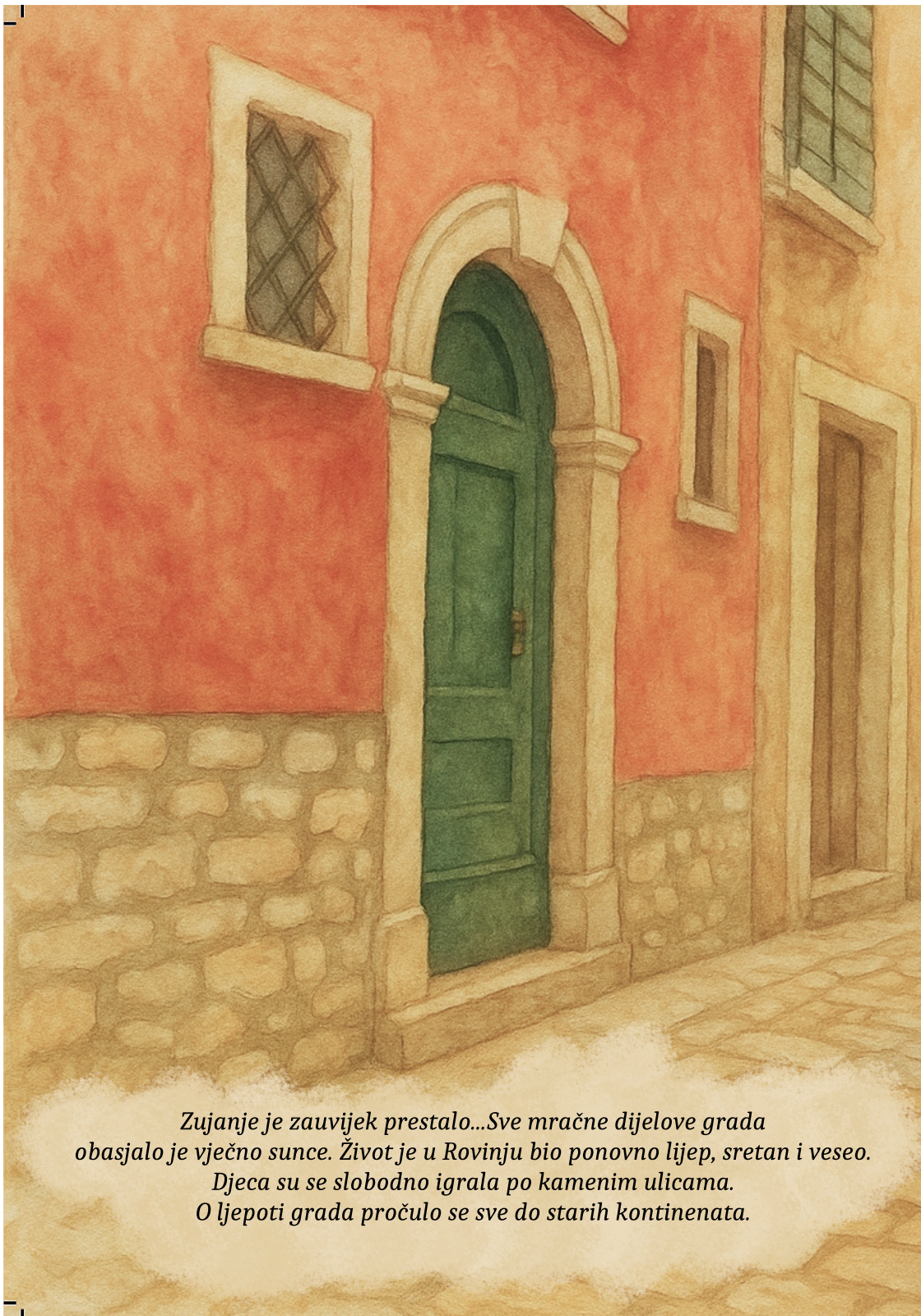
Svoj kip u gradu nije dobio, a spasio je tolike živote.
No, ima jedna mala uličica koja nosi njegovo ime...
Tko hoće, uvijek ju može potražiti i odati počast dobrome gospodinu Selli.

*Zujanje je zauvijek prestalo...Sve mračne dijelove grada
obasjalo je vječno sunce. Život je u Rovinju bio ponovno lijep, sretan i veseo.
Djeca su se slobodno igrala po kamenim ulicama.
O ljepoti grada pročulo se sve do starih kontinenata.*

*Sredinom 20. vijeka gradom je vladala zločesta, ohola, mrzovoljna vila.
Ona je bila najgora vladarica na cijelome svijetu.
Ta se zla vila zvala Malarija.
Bila je toliko okrutna da je mrzila sve stanovnike grada Rovinja
i željela ih sve poslati pod crnu zemlju.
A posebno je mrzila djecu. Htjela je imati cijeli grad samo za sebe...*

*Zujanje je zauvijek prestalo...Sve mračne dijelove grada
obasjalo je vječno sunce. Život je u Rovinju bio ponovno lijep, sretan i veseo.
Djeca su se slobodno igrala po kamenim ulicama.
O ljepoti grada pročulo se sve do starih kontinenata.*

*Sredinom 20. vijeka gradom je vladala zločesta, ohola, mrzovoljna vila.
Ona je bila najgora vladarica na cijelome svijetu.
Ta se zla vila zvala Malarija.
Bila je toliko okrutna da je mrzila sve stanovnike grada Rovinja
i željela ih sve poslati pod crnu zemlju.
A posebno je mrzila djecu. Htjela je imati cijeli grad samo za sebe...*

*Malarija bijaše mršava,
ljubičaste kože nalik na
svježe kupine.*

*Kovrčava crvena kosa
spuštala joj se niz ramena.*

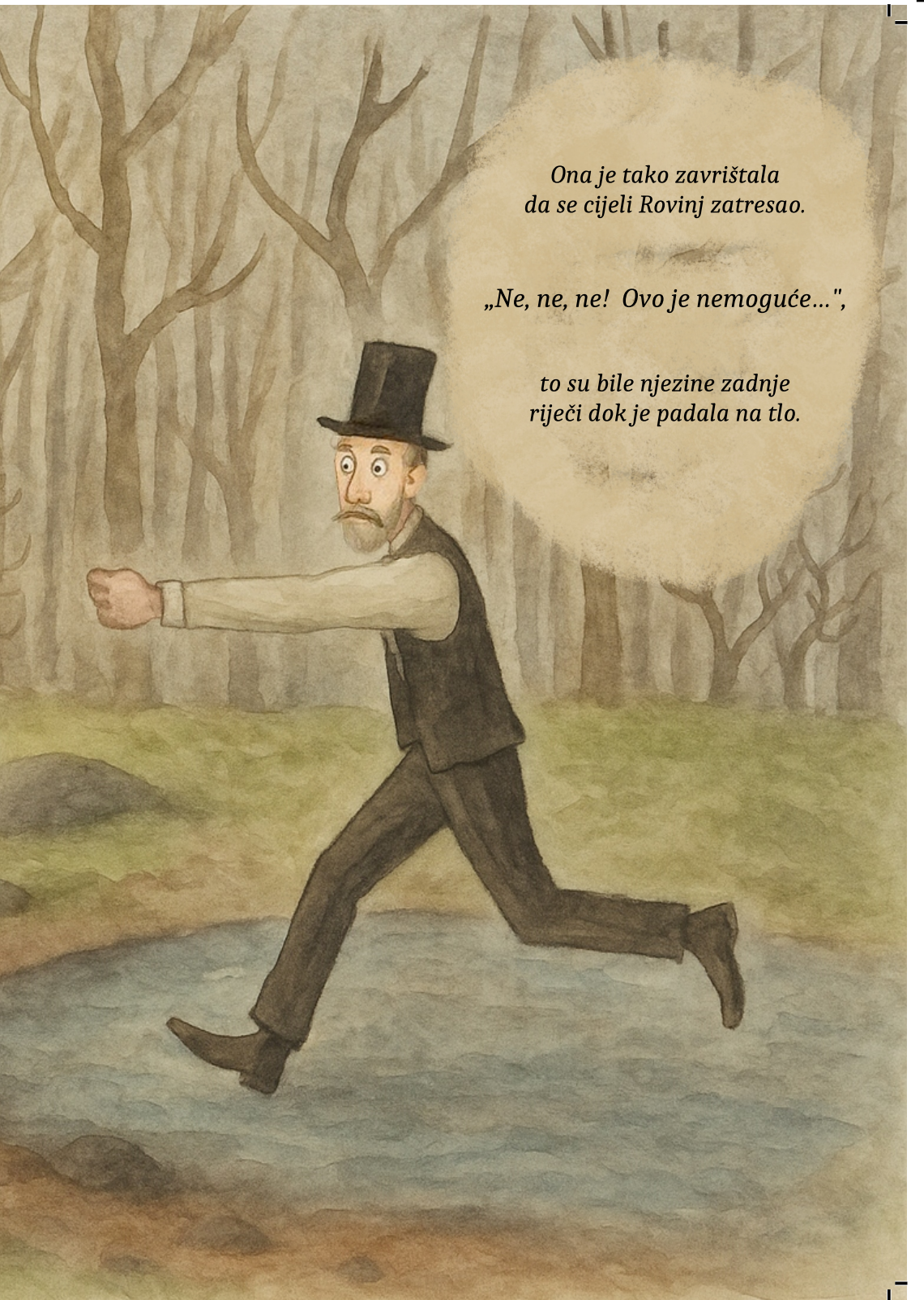
*Iz njezine kose
zujalo je mnoštvo
komaraca.*

*Obrazi su joj bili suhi,
gotovo nepostojeći...*

*Kosti lica bile su joj
jako naglašene.*

*Oči su joj bile malene,
uske i smeđe,
gotovo crne.*

*Imala je malen
prćast nosić.*

*Ona je tako zavrištala
da se cijeli Rovinj zatresao.*

„Ne, ne, ne! Ovo je nemoguće...”,

*to su bile njezine zadnje
riječi dok je padala na tlo.*

*Malarija bijaše mršava,
ljubičaste kože nalik na
svježe kupine.*

*Kovrčava crvena kosa
spuštala joj se niz ramena.*

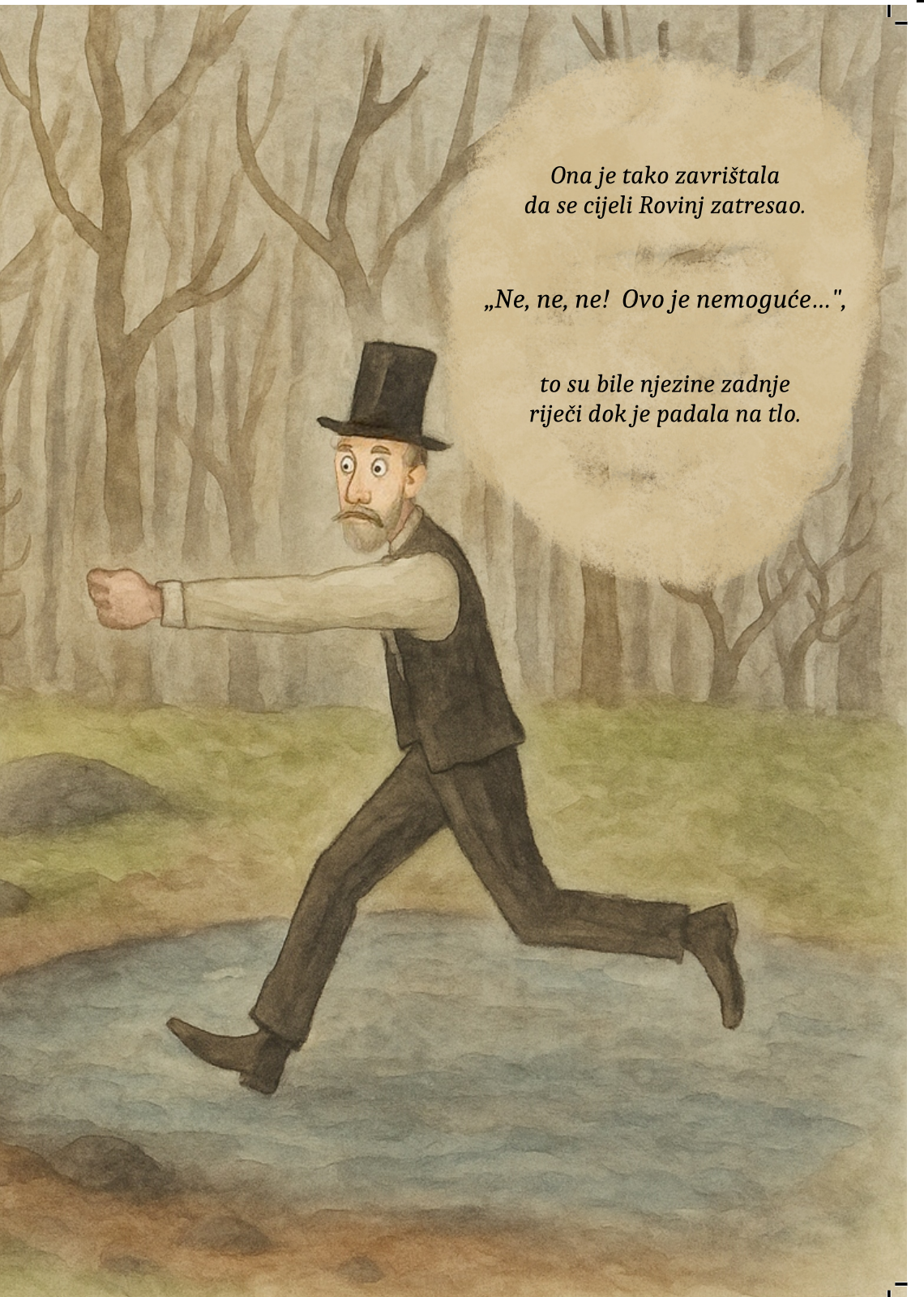
*Iz njezine kose
zujalo je mnoštvo
komaraca.*

*Obrazi su joj bili suhi,
gotovo nepostojeći...*

*Kosti lica bile su joj
jako naglašene.*

*Oči su joj bile malene,
uske i smeđe,
gotovo crne.*

*Imala je malen
prćast nosić.*

*Ona je tako zavrištala
da se cijeli Rovinj zatresao.*

„Ne, ne, ne! Ovo je nemoguće...”,

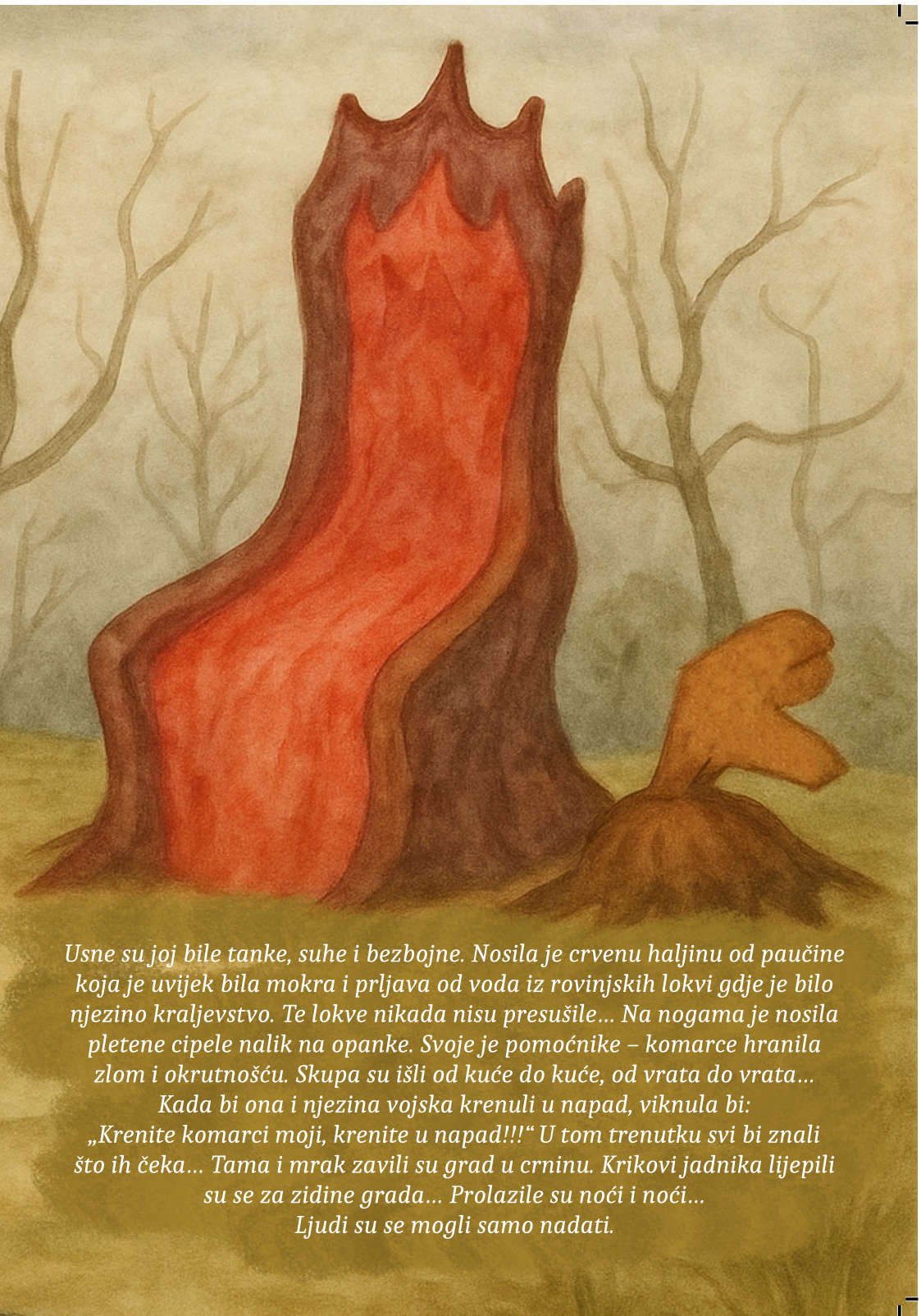
*to su bile njezine zadnje
riječi dok je padala na tlo.*

To se njoj nije svidjelo i pokušala
ih je zaustaviti, ali je Massimo
skočio ispred nje i rekao:

„Tvoja vlast završava sada!“

Pogodio ju je
u lice najvećom
i najsvjetlucavijom
gambuzijom
koju je izvukao
iz mokrog džepa.

Usne su joj bile tanke, suhe i bezbojne. Nosila je crvenu haljinu od paučine
koja je uvijek bila mokra i prljava od voda iz rovinjskih lokvi gdje je bilo
njezino kraljevstvo. Te lokve nikada nisu presušile... Na nogama je nosila
pletene cipele nalik na opanke. Svoje je pomoćnike – komarce hranila
zlom i okrutnošću. Skupa su išli od kuće do kuće, od vrata do vrata...

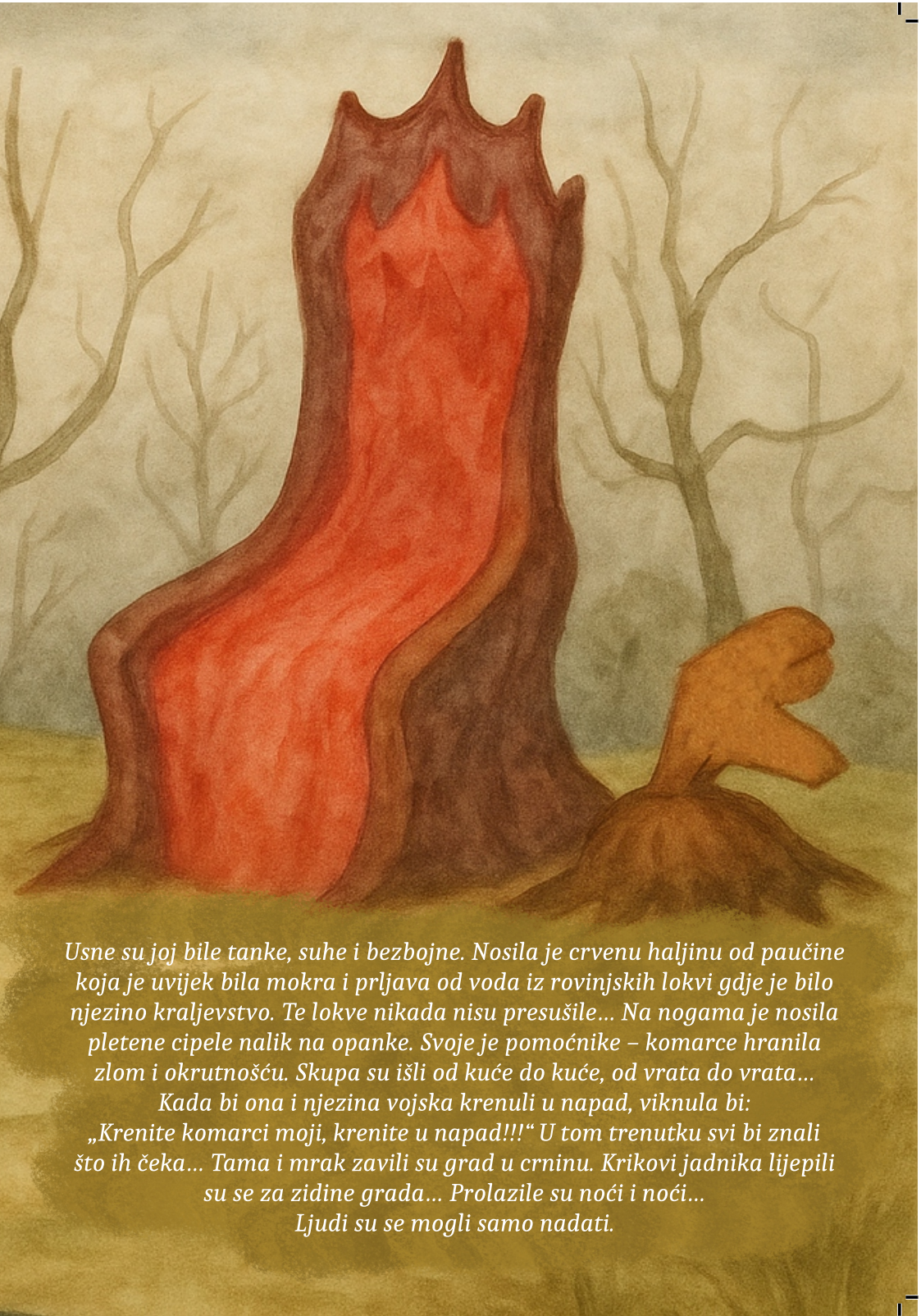
Kada bi ona i njezina vojska krenuli u napad, viknula bi:
„Krenite komarci moji, krenite u napad!!!“ U tom trenutku svi bi znali
što ih čeka... Tama i mrak zavili su grad u crninu. Krikovi jadnika lijepili
su se za zidine grada... Prolazile su noći i noći...
Ljudi su se mogli samo nadati.

To se njoj nije svidjelo i pokušala
ih je zaustaviti, ali je Massimo
skočio ispred nje i rekao:

„Tvoja vlast završava sada!“

Pogodio ju je
u lice najvećom
i najsvjetlucavijom
gambuzijom
koju je izvukao
iz mokrog džepa.

Usne su joj bile tanke, suhe i bezbojne. Nosila je crvenu haljinu od paučine
koja je uvijek bila mokra i prljava od voda iz rovinjskih lokvi gdje je bilo
njezino kraljevstvo. Te lokve nikada nisu presušile... Na nogama je nosila
pletene cipele nalik na opanke. Svoje je pomoćnike – komarce hranila
zlom i okrutnošću. Skupa su išli od kuće do kuće, od vrata do vrata...

Kada bi ona i njezina vojska krenuli u napad, viknula bi:
„Krenite komarci moji, krenite u napad!!!“ U tom trenutku svi bi znali
što ih čeka... Tama i mrak zavili su grad u crninu. Krikovi jadnika lijepili
su se za zidine grada... Prolazile su noći i noći...
Ljudi su se mogli samo nadati.

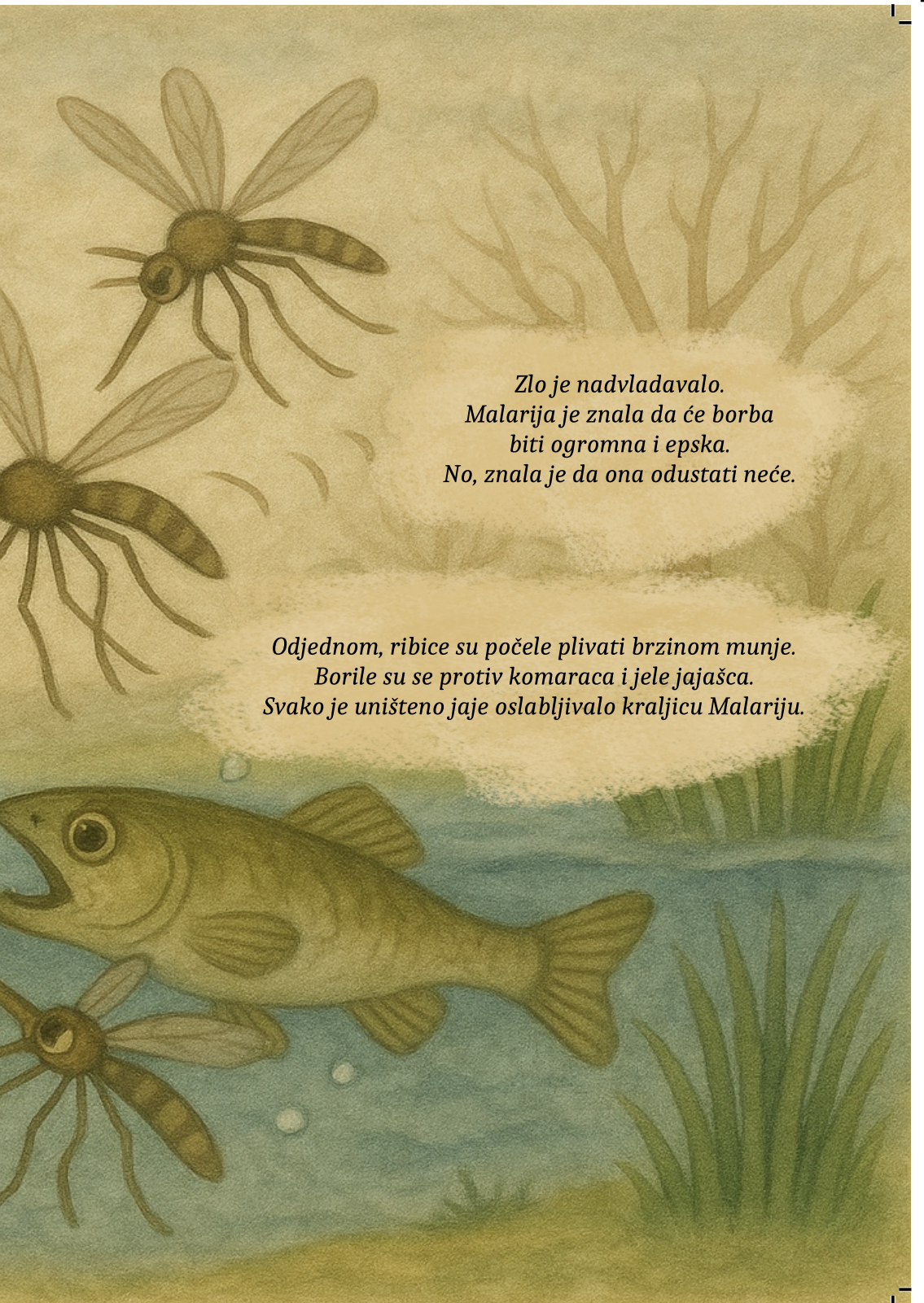
No, jednoga je dana došetala nada... Iako, u vrlo neočekivanom obliku.
Čovjek bistra uma i pozlaćenoga srca, šetao je gradskim trgom
u crnom odijelu. Zvali su ga Sella. Massimo Sella bilo mu je puno ime.

Gospodin Sella bio je učenjak. Njegova najveća vrlina, uz blagi pogled,
bila je inteligencija. Volio je pomagati ljudima. Bio je dobrodušan, vedar i
simpatičan čovjek. Imao je dugu sijedu bradu i dugačko lice.
Najviše se isticala njegova mršavost.

Zlo je nadvladavalo.
Malarija je znala da će borba
biti ogromna i epska.
No, znala je da ona odustati neće.

Odjednom, ribice su počele plivati brzinom munje.
Borile su se protiv komaraca i jele jajašca.
Svako je uništeno jaje oslabljivalo kraljicu Malariju.

No, jednoga je dana došetala nada... Iako, u vrlo neočekivanom obliku.
Čovjek bistra uma i pozlaćenoga srca, šetao je gradskim trgom
u crnom odijelu. Zvali su ga Sella. Massimo Sella bilo mu je puno ime.

Gospodin Sella bio je učenjak. Njegova najveća vrlina, uz blagi pogled,
bila je inteligencija. Volio je pomagati ljudima. Bio je dobrodušan, vedar i
simpatičan čovjek. Imao je dugu sijedu bradu i dugačko lice.
Najviše se isticala njegova mršavost.

Zlo je nadvladavalo.
Malarija je znala da će borba
biti ogromna i epska.
No, znala je da ona odustati neće.

Odjednom, ribice su počele plivati brzinom munje.
Borile su se protiv komaraca i jele jajašca.
Svako je uništeno jaje oslabljivalo kraljicu Malariju.

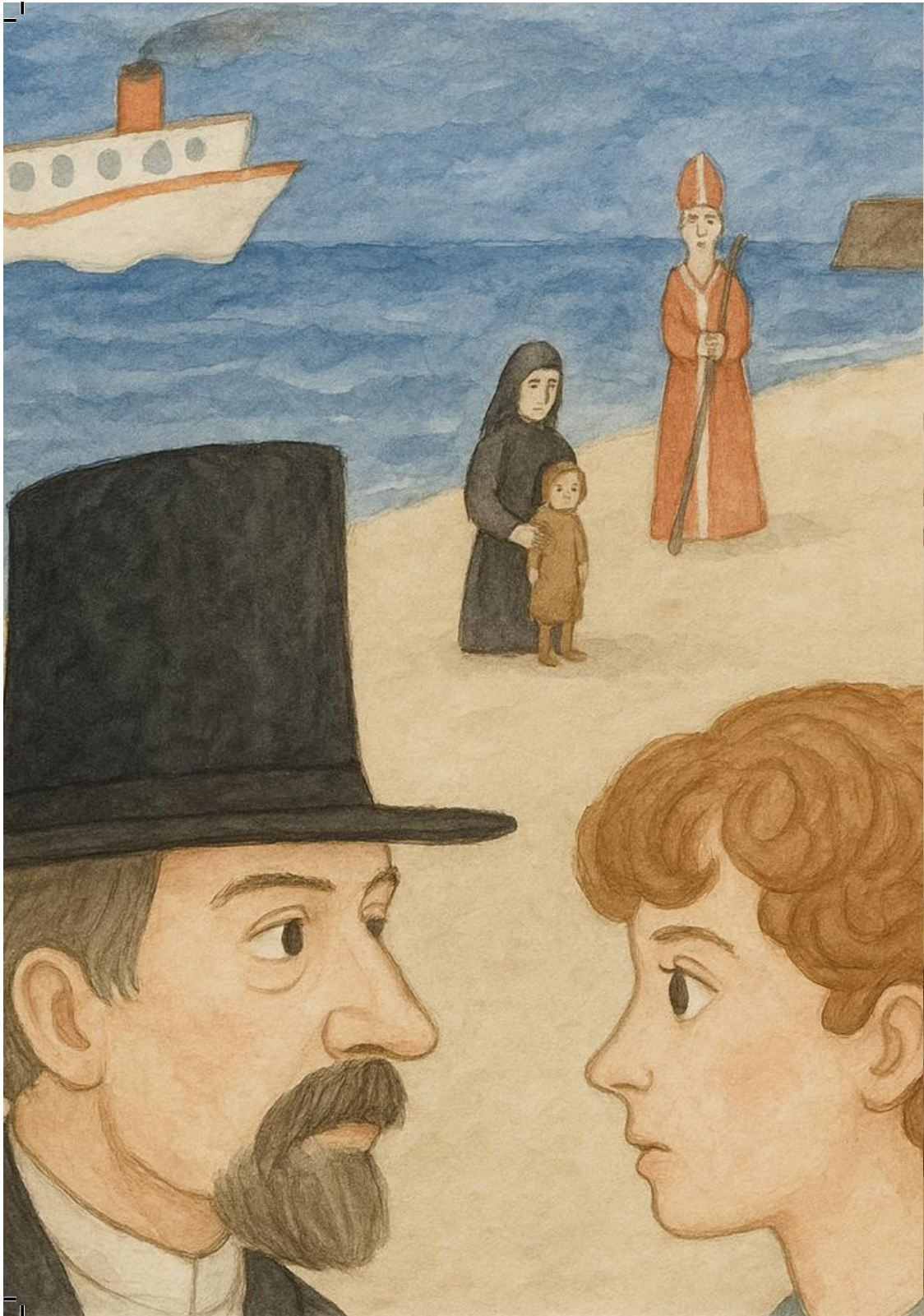

*U prvim trenutcima,
Massimova je vojska gubila
zato što se ribice
nisu dugo borile...*

*Tijelo mu je bilo nalik na grančicu, suhu i tanku...
Hodao je po trgu gore, dolje – pomalo sumanuto
dok mu je s desne stajala lijepa dama odmjerenog hoda,
a s lijeve skakutala mala djevojčica.
To su bile njegova supruga i kći Sellina koja je
sretno pjevala i lizala sladoled.*

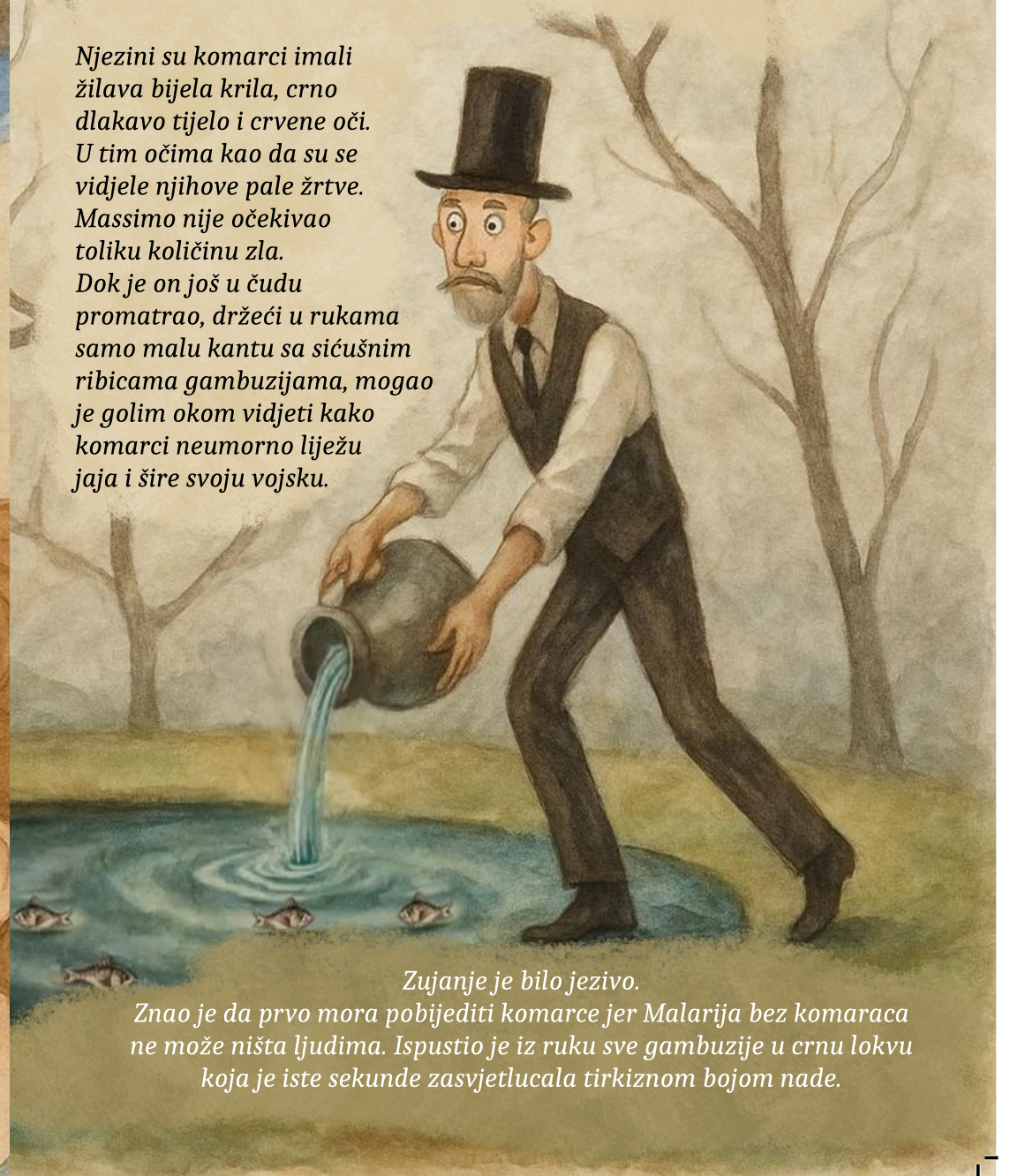
*U prvim trenutcima,
Massimova je vojska gubila
zato što se ribice
nisu dugo borile...*

*Tijelo mu je bilo nalik na grančicu, suhu i tanku...
Hodao je po trgu gore, dolje – pomalo sumanuto
dok mu je s desne stajala lijepa dama odmjerenog hoda,
a s lijeve skakutala mala djevojčica.
To su bile njegova supruga i kći Sellina koja je
sretno pjevala i lizala sladoled.*

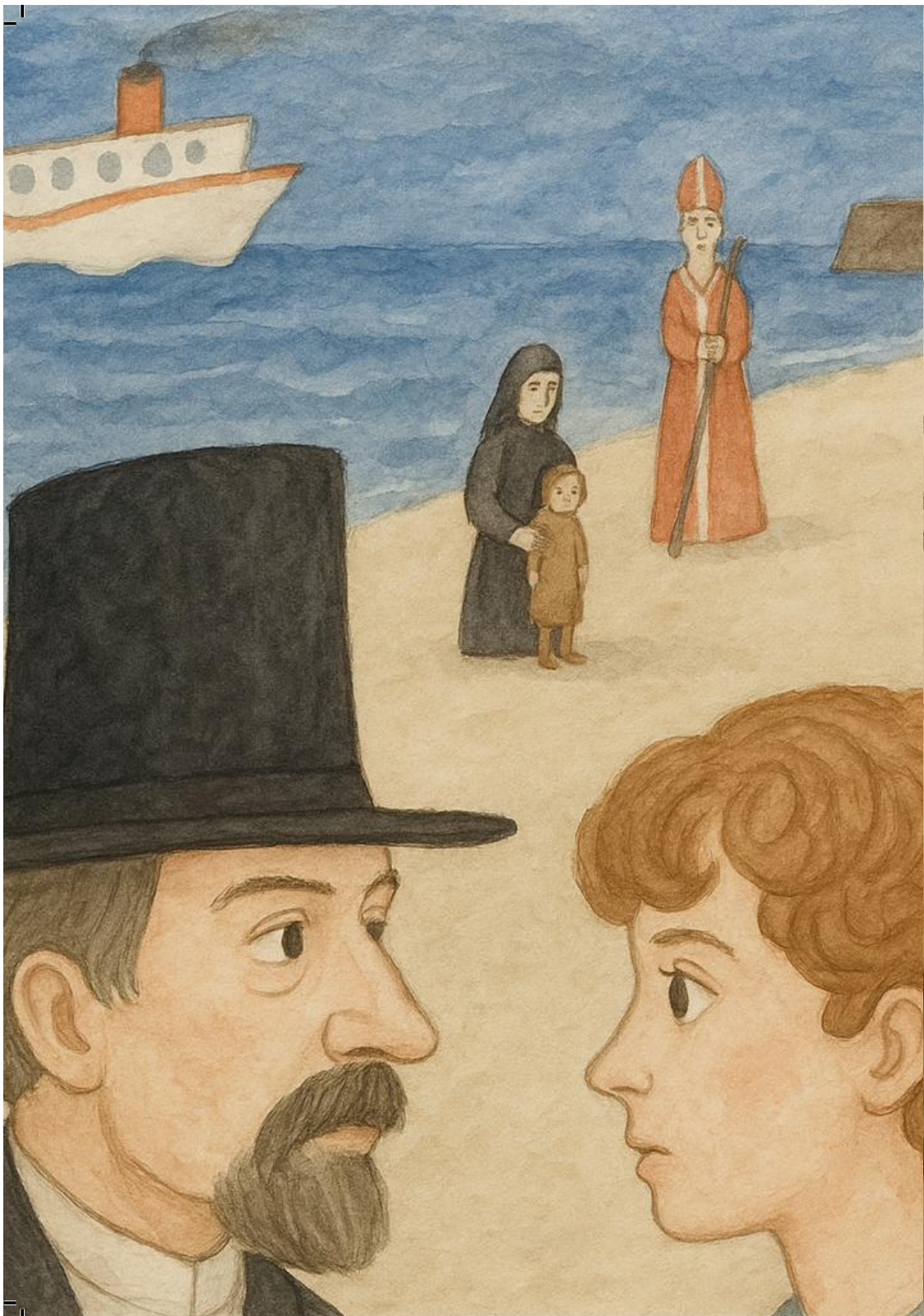
Njegovo je lice bilo blijedo i prestrašeno, ali je svejedno odlučio doći bliže i vidjeti što će se dogoditi. Kad se dovoljno približio, iz močvare je iskočila jeziva kraljica. Nije mogao vjerovati svojim staračkim očima...
Imala je ogromnu vojsku komaraca iza sebe.

Njezini su komarci imali žilava bijela krila, crno dlakavo tijelo i crvene oči. U tim očima kao da su se vidjele njihove pale žrtve. Massimo nije očekivao toliku količinu zla. Dok je on još u čudu promatrao, držeći u rukama samo malu kantu sa sićušnim ribicama gambuzijama, mogao je golim okom vidjeti kako komarci neumorno liježu jaja i šire svoju vojsku.

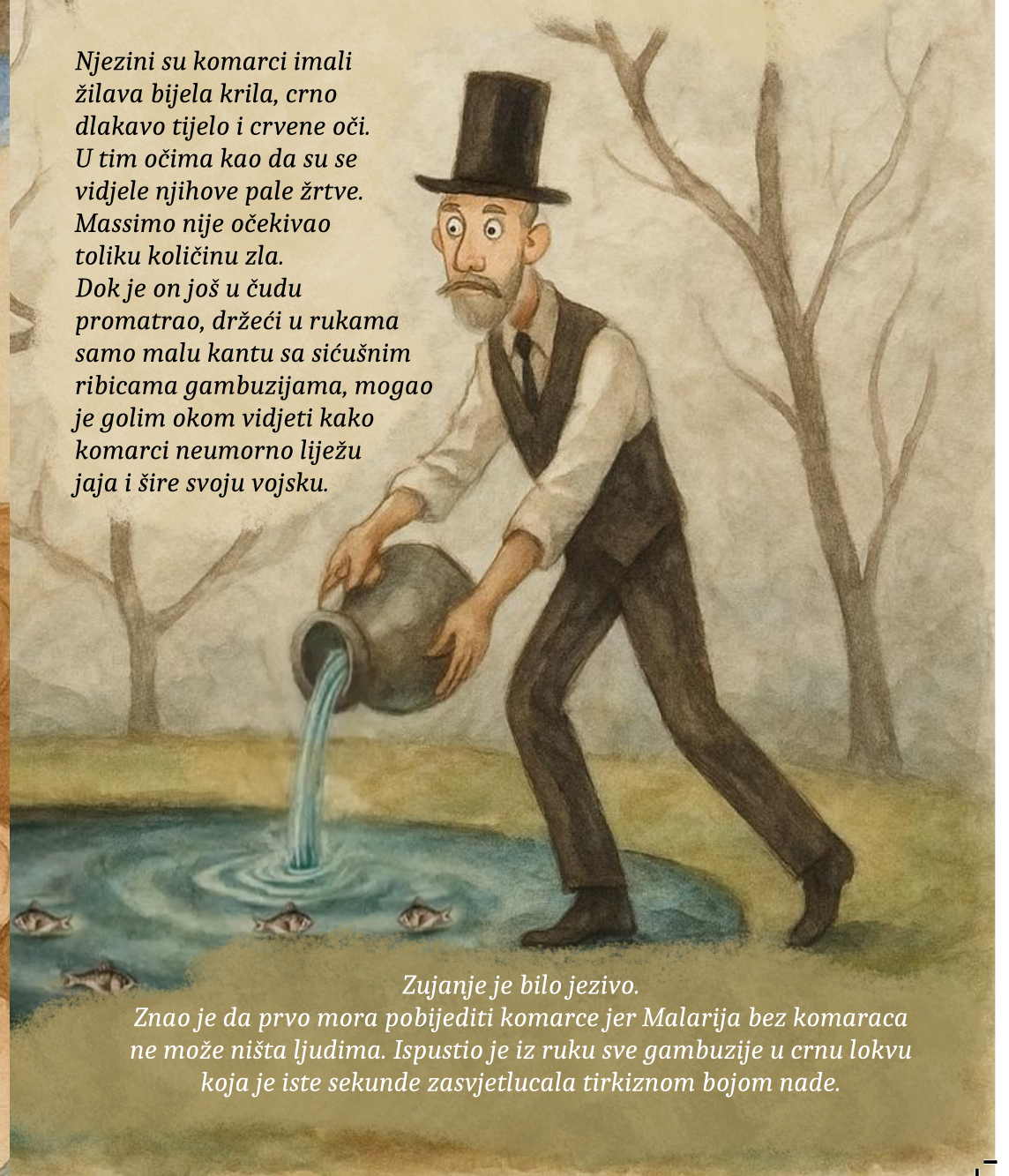
Zujanje je bilo jezivo.

Znao je da prvo mora pobijediti komarce jer Malaria bez komaraca ne može ništa ljudima. Ispustio je iz ruku sve gambuzije u crnu lokvu koja je iste sekunde zasvjetlucala tirkiznom bojom nade.

Njegovo je lice bilo blijedo i prestrašeno, ali je svejedno odlučio doći bliže i vidjeti što će se dogoditi. Kad se dovoljno približio, iz močvare je iskočila jeziva kraljica. Nije mogao vjerovati svojim staračkim očima...
Imala je ogromnu vojsku komaraca iza sebe.

Njezini su komarci imali žilava bijela krila, crno dlakavo tijelo i crvene oči. U tim očima kao da su se vidjele njihove pale žrtve. Massimo nije očekivao toliku količinu zla. Dok je on još u čudu promatrao, držeći u rukama samo malu kantu sa sićušnim ribicama gambuzijama, mogao je golim okom vidjeti kako komarci neumorno liježu jaja i šire svoju vojsku.

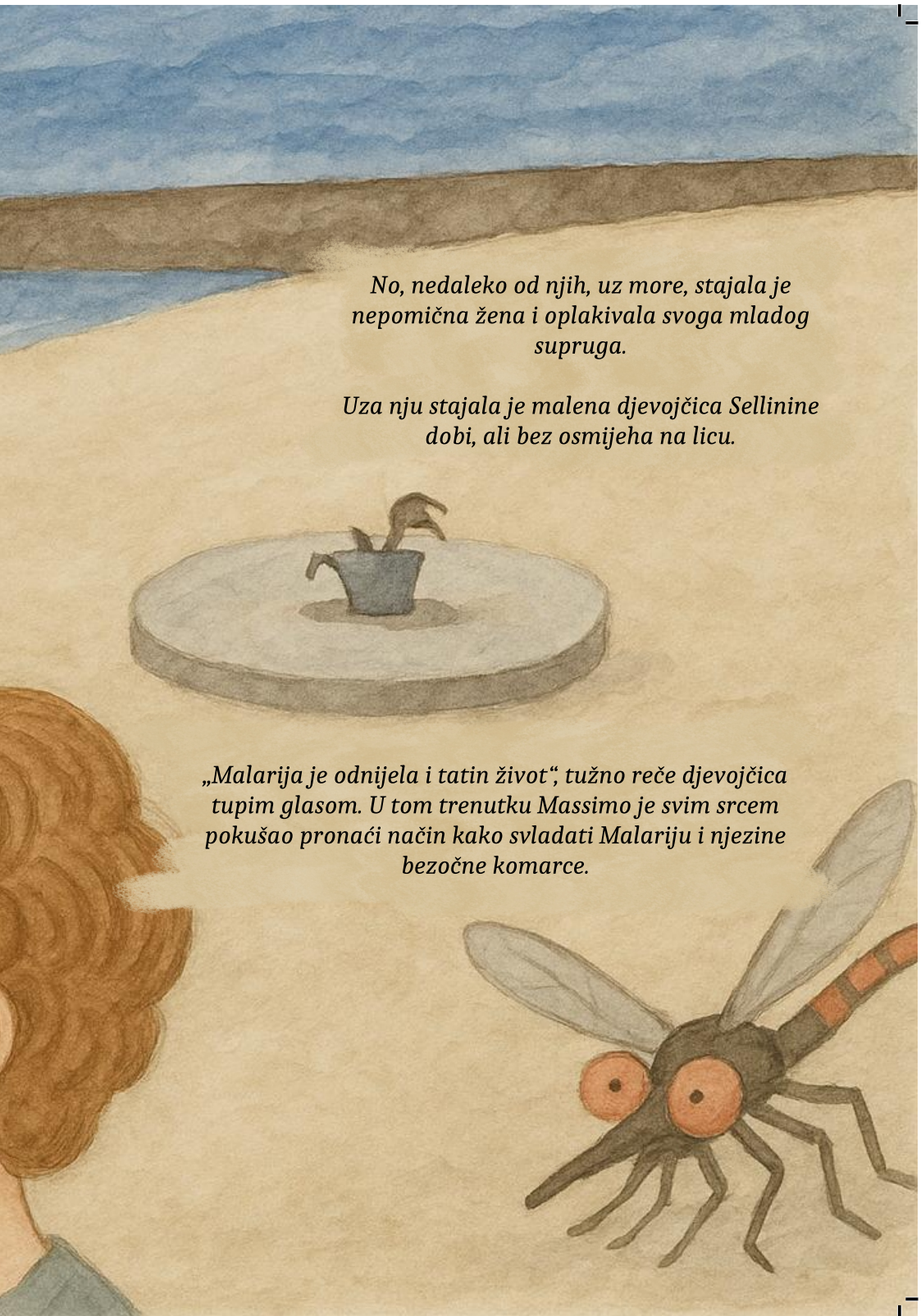
Zujanje je bilo jezivo.

Znao je da prvo mora pobijediti komarce jer Malaria bez komaraca ne može ništa ljudima. Ispustio je iz ruku sve gambuzije u crnu lokvu koja je iste sekunde zasvjetlucala tirkiznom bojom nade.

Nije morao tragati danima
jer su u gradu Rovinju bile čak
tri crne lokve gdje je obitavala
Malaria sa svojom vojskom
komaraca.

Pronašao je prvu lokvu, koja je
bila i najveća. Vidio je da se
lokva nalazi unutar ogromne
blatnjave rupe okružena
stablama u magli. Massimu su
se otkucaji srca počeli ubrzavati,
ali on je to ignorirao i odlučio
prići bliže. Kako se približavao,
primijetio je da su iz lokve
počeli krckati nekakvi
balončići.

No, nedaleko od njih, uz more, stajala je
nepomična žena i oplakivala svoga mladog
supruga.

Uza nju stajala je malena djevojčica Sellinine
dobi, ali bez osmijeha na licu.

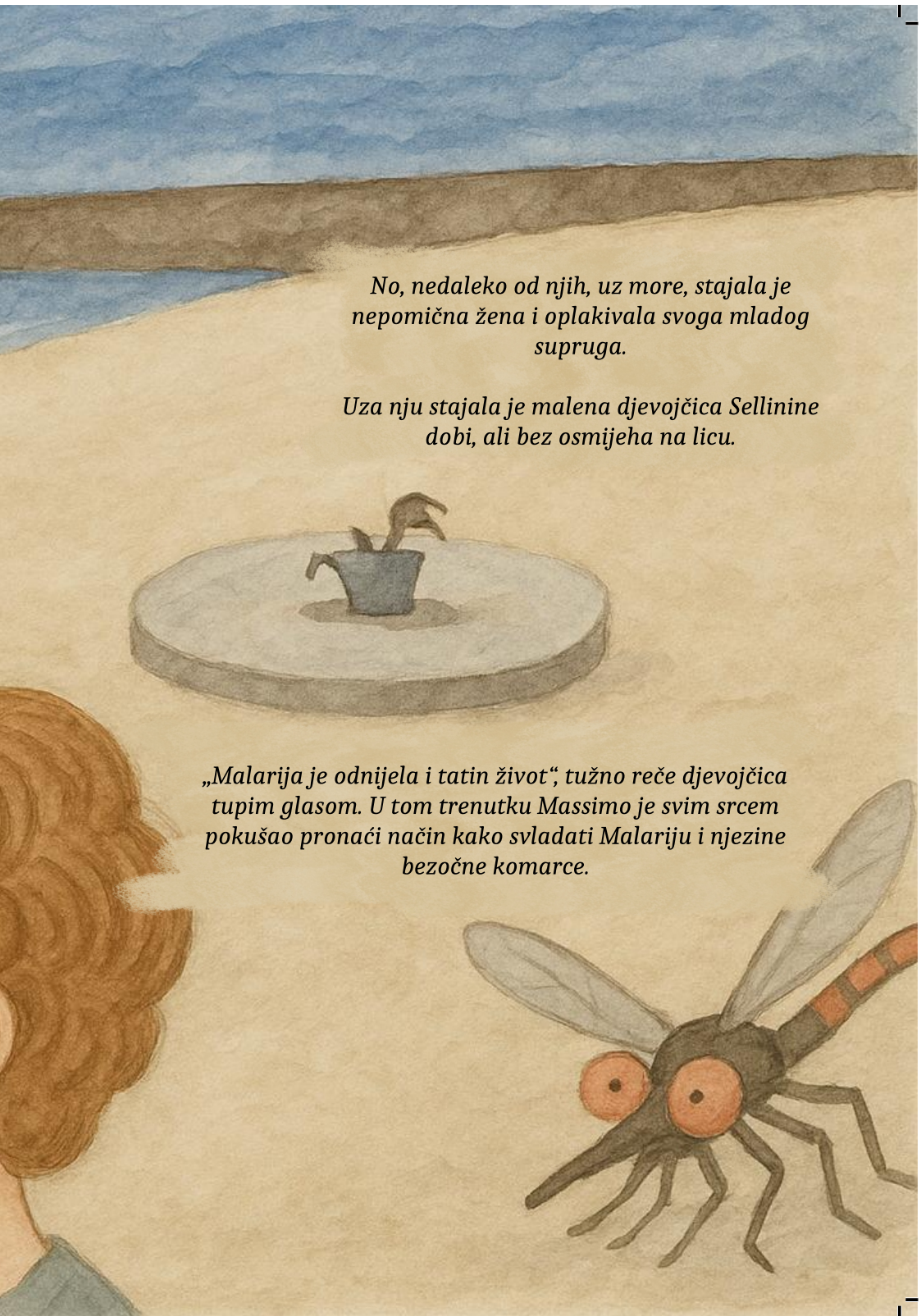

„Malaria je odnijela i tatin život“, tužno reče djevojčica
tupim glasom. U tom trenutku Massimo je svim srcem
pokušao pronaći način kako svladati Malariju i njezine
bezočne komarce.

Nije morao tragati danima
jer su u gradu Rovinju bile čak
tri crne lokve gdje je obitavala
Malaria sa svojom vojskom
komaraca.

Pronašao je prvu lokvu, koja je
bila i najveća. Vidio je da se
lokva nalazi unutar ogromne
blatnjave rupe okružena
stablama u magli. Massimu su
se otkucaji srca počeli ubrzavati,
ali on je to ignorirao i odlučio
prići bliže. Kako se približavao,
primijetio je da su iz lokve
počeli krckati nekakvi
balončići.

No, nedaleko od njih, uz more, stajala je
nepomična žena i oplakivala svoga mladog
supruga.

Uza nju stajala je malena djevojčica Sellinine
dobi, ali bez osmijeha na licu.

„Malaria je odnijela i tatin život“, tužno reče djevojčica
tupim glasom. U tom trenutku Massimo je svim srcem
pokušao pronaći način kako svladati Malariju i njezine
bezočne komarce.

Nije znao što napraviti, bio je bespomoćan, a teški teret odgovornosti padao mu je na ramena.
Ležao je tako bez rješenja u svojoj maloj sobici.

Bila je to sobica s krevetom i ormarom koji je bio ručno oslikan živim bojama. Taj se ormar svidao samo njegovoj supruzi...

Odjednom, sinula mu je mutna misao...
I to ne za nekim otrovom ili vojskom odlikovanih vojnika, već za – ribicama!

Da, ribicama; vrijednima kao zlato, draguljima zdravlja – spasu od Malarije! Anđeoske ribe iz dalekog kraljevstva, bile su male, svjetlucave jer su imale svijetleće kosti, crne oči i prozirno tijelo. One doista jesu bile pravi anđeli jer su se najupornije borile protiv komaraca. Hranile su se jajašcima koja su komarci lijegali u lokvama, a ako je bilo sreće, i samim komarcima. Massimo je nazvao neke svoje prijatelje iz daleke zemlje da mu pošalju anđeoske ribice koje su učenjaci zvali gambuzije te krenuo u potragu za rovinjskim lokvama i crnom kraljevstvu Malarije.

Nije znao što napraviti, bio je bespomoćan, a teški teret odgovornosti padao mu je na ramena.
Ležao je tako bez rješenja u svojoj maloj sobici.

Bila je to sobica s krevetom i ormarom koji je bio ručno oslikan živim bojama. Taj se ormar svidao samo njegovoj supruzi...

Odjednom, sinula mu je mutna misao...
I to ne za nekim otrovom ili vojskom odlikovanih vojnika, već za – ribicama!

Da, ribicama; vrijednima kao zlato, draguljima zdravlja – spasu od Malarije! Anđeoske ribe iz dalekog kraljevstva, bile su male, svjetlucave jer su imale svijetleće kosti, crne oči i prozirno tijelo. One doista jesu bile pravi anđeli jer su se najupornije borile protiv komaraca. Hranile su se jajašcima koja su komarci lijegali u lokvama, a ako je bilo sreće, i samim komarcima. Massimo je nazvao neke svoje prijatelje iz daleke zemlje da mu pošalju anđeoske ribice koje su učenjaci zvali gambuzije te krenuo u potragu za rovinjskim lokvama i crnom kraljevstvu Malarije.